

Statsunderstøttelse til deres Rejse, vilde have rettet en saadan Opfordring til Veje Borgere. Da vilde vist mange af disse Borgere sige, at det var et urigtigt Forlangende, naar man haade fra Rigsdagens og Regeringens og tillige fra Landboforeningernes Side havde givet disse Husmænd Rejseunderstøttelse. Og deri vilde de ganske sikkert have Ret. Men dersom det skulde lykkes de to ærede Medlemmer, der have kæmpet saa drabelig mod den nuværende Ordning, virkelig at faa svækket Interessjen for denne overordentlig vigtige Sag, saa have de ganske sikkert gjort Husmændene en Bjørnetjeneste. Jeg vil imidlertid haabe, at det ikke skal lykkes de to ærede Medlemmer at svække Interessjen for denne overordentlig vigtige Sag.

H. Pedersen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til ganske kort at berøre et enkelt Punkt paa Finanslovsforslaget, nemlig Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Kapellani oppe i Horns Herred. Jeg har tilladt mig gentagne Gange ved tidligere Behandlinger at omtale denne Sag, og jeg skal derfor ikke her gentage, hvad jeg den Gang sagde. Den højt-ærede Kirkeminister har jo paa dette Finanslovsforslag atter foreslaet en Bevilling til Oprettelsen af et saadant Kapellani, og hans Forgænger i Ministeriet havde ogsaa fremsat Forslag herom. Disse Forslag ville ærede Medlemmer kunne se paa Finanslovsforslagets § 21 II. 3. i., og jeg skal derfor ikke komme ind paa at nævne Summen, ethvert Medlem vil selv kunne se den der. Jeg skal blot atter fremhæve, at de kirkelige Forhold der ere saa uheldige, at jeg ikke tror, der er mange Steder her i Landet, hvor der er mere uheldige Forhold for Beboerne end her. Den Kommune, jeg her taler om, har en Befolkning af over 3,000 Mennecker og en Længde af omtrent 3 Mil; Sognets Præstegaard ligger lige i den sydlige Ud- kant, saa at ærede Medlemmer deraf ville kunne se, at de kirkelige Forhold, som Beboerne der ere henvisste til at leve under, ere i højeste Grad uheldige. Den højtærede Minister har jo ogsaa ved 3dje Behandling af forrige Lars Finanslov fuldt ud sluttet sig til mine Udtalelser i saa Henseende. 3 Sommer ere Forholdene atter undersøgte, og i Anmærkningerne, Tillæg A. Sp. 877 ff., som jeg henviser til, staar det tydelig og klart nok, hvorledes Forholdene ere. Jeg har kun bedt om Ordet for nu, da Forslaget atter er fremkommet, at anmode det Finansudvalg, som nu snart vil blive nedsat, om at se noget mere velvillig paa denne Sag,

end Finansudvalget tidligere har gjort. Ganste vist har det ogsaa tidligere paa en Maade set velvillig paa Sagen, men jeg synes dog, at det ikke har taget indgaaende nok fat paa selve dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke, dels paa Grund af den fremrykkede Tid, dels fordi jeg adskillige Gange har haft Ordet i denne Sag her i Tinget, nu komme hyderligere ind paa den. Jeg haaber, at naar jeg nu atter appellerer til det eventuelle Finansudvalg, vil det støtte denne Sag, saaledes at det ikke maa vare alt for lang Tid, inden disse for Beboerne saa overordentlig uheldige kirkelige Forhold kunne blive forbedrede.

Wistoft: Jeg skal sige ligesom den ærede foregaaende Taler, at da Tiden er saa langt fremrykket, og vi have anvendt saa mange Dage paa Finanslovens første Behandling, skal jeg fatte mig meget kort. Det er med en vis Tilfredshed, vi kunne se paa de mange Millioner, der ere anvendte paa Kjøbenhavns Udvikling — jeg tænker navnlig paa Frihavnen, Udviklingen af Sjærbanevæsenet og mange andre Ting — og jeg haaber ogsaa paa, at den øvrige Del af Landet vil faa sin Nytte deraf. Men for at de, der sige, at Kjøbenhavn bliver et stort Hoved paa et lille Legeme, ikke skulle faa Ret, maa Rigsdagen og Regeringen have deres Opmærksomhed henvendt paa, at Legemet bliver udviklet i Forhold til det store Hoved, saaledes at det rette Forhold kan være til Stede, og de anvendte Penge kunne gøre deres fulde Nytte. Jeg har ogsaa ved denne Finanslovsbehandling set, at der er fremkommet store Krav i den Retning, navnlig fra Vestjylland, for Esbjerg Havns Udvikling og for Fisteriets Fremme her i Landet. Jeg er fuldt ud med paa, at der skal tages alvorligt Hensyn dertil, men jeg vil ogsaa henlede dette Tings og det kommende Finansudvalgs og Regeringens Opmærksomhed paa, at Ditjylland ikke maa forsømmes. Vi have en lille By Wibeltoft, der ligger paa en naturlig Plads i vort Land, med en udmærket Havn, der holder sig aaben til enhver Tid. Den maa naturlig blive Dithjstens Esbjerg. Forholdene der ere ikke udviklede, som de fortjene det. Hvorfor have vore Forsædte kastet en By op der, naar det ikke var, fordi der er en fortrinlig Havn, hvor Skibe med 14 Fods Dybgaende kunne gaa ind? Store Skibe kunne ligge i denne Havn, som er dannet af Naturen i Wibeltoft Vig. Fisterne der have ogsaa deres Krav, og jeg haaber, at en eventuel Sjærbane til Wibeltoft vil kunne udvikle Trafikken, hvilket vil hjælpe meget for Fremgangen i Udviklingen. Jeg